

П. А. Лабкоўская

ПРАБЛЕМА ДАЧЫНЕННЯЎ СВЯТАРА І ЎЛАДЫ Ў БЕЛАРУСКАЙ І АНГЛІЙСКАЙ ПАРЭМІЯЛОГІІ

Даследванне прысвечана аналізу парэміялагічнага стэрэатыпу святара ў беларускай і англійскай лінгвакультурах. З парэміялагічных слоўнікаў было выбрана і прааналізавана 47 беларускіх і 24 англійскія парэміі. З іх адабраны тыя, што рэпрэзентуюць праблему дачыненняў святара да ўлады.

Стэрэатып святара — шматгранны і супярэчлівы, адлюстроўвае складанае стаўленне народа да прадстаўнікоў духавенства. Былі выдзелены некалькі семантычных груп:

1) рэфармаванне. Беларуская прыказка *Новы поп, дык новае маленне* падкрэслівае, што новы *святар* уводзіць новыя ўстоі і законы для парафіян.

2) беспакаранасць. Прыказка *Поп саграшыў, а дзяка вешаюць* сведчыць пра перакананасць народа ў тым, што святар, уплывовы чалавек, заўсёды выйдзе сухім з вады, а адказнасць за яго грахі нясе той, хто знаходзіцца ў падпарадкаваным становішчы

3) маральныя якасці. *A saint abroad, and a devil at home* – так кажуць пра святароў, якія жорстка адносяцца да сваіх жонак і дзяцей дома і карыстаюцца сваім становішчам у соцыуме.

4) прага ўлады. *Three helping one another: a farmer, a doctor and a parson. Папоўскія вочы за сяло глядзяць. A good shepherd shears his sheep, he does not skin them.*

5) паказная набожнасць. *Many go to church to see and to be seen* – прыклад таго, што людзі наведваюць царкву, каб быць убачанымі святаром і як вынік пабудаваць добрыя адносіны і атрымаць падтрымку ў пэўны час.

6) прыклад для пераймання. *Які поп, такі і прыход. As the priest is, so are the people* адлюстроўвае, што паводзіны, перакананасці і каштоўнасці аўтарытэтай фігуры святара істотна ўплываюць на паводзіны і характар яго

прыхаджан.

Даследаванне паказала, што ў абедзвюх лігвакультурах святар адыгравае важную ролю у грамадстве, мае значную ўладу, але і знаходзіцца пад націскам звычайных чалавечых грахоў.